

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

HS-direktionen har vedrørende dette spørgsmål oplyst, at den endelige opgørelse af Rigshospitalets regnskabsresultat for 1996 vil vise, at Rigshospitalet har et akkumuleret overskud på ca. 44 mio. kr. ved udgangen af 1996.

Når Rigsrevisionen i sin undersøgelse af Rigshospitalets økonomi for årene 1991-1996 er nået frem til, at Rigshospitalets akkumulerede resultat ved udgangen af 1996 var negativt og dermed ikke levede op til budgetaftalens krav, skyldes det, at Rigsrevisionen af rent praktiske årsager har måttet basere sin opgørelse på en prognose fra efteråret 1996. Det har vist sig, at det rent faktisk gik bedre, end prognosen viste, og budgetaftalens krav om, at det akkumulerede resultat ved udgangen af 1996 skulle være nul eller helst positivt, er dermed blevet opfyldt.

Imidlertid er Rigshospitalets akkumulerede overskud i 1996 ikke udtryk for, at det er lykkedes at opnå en tilfredsstillende balance i Rigshospitalets økonomi i løbet af 1996. Overskuddet skyldes jo især, at den løbende drift har været tilført midler, som Rigshospitalet oprindeligt havde planlagt at bruge til udviklingsformål, og det er naturligvis ikke en trafik, man kan benytte mange år i træk.

Behovet for at overføre udviklingsmidler til den løbende drift skyldes bl.a., at Rigshospitalet ikke har realiseret rationaliseringsgevinster i den takt, som har været forudsat i den 4-årige budgetaftale. Jeg vil i den forbindelse godt gøre opmærksom på, at jeg i et nyligt samråd, som netop vedrørte Rigshospitalets økonomi, har redegjort for gennemførelsen af rationaliseringerne på Rigshospitalet og den opfølgning, der er sket fra ministeriets side.

Som jeg også orienterede om i samrådet, arbejder Hovedstadens Sygehusfællesskab og Rigshospitalet nu intenst på at bringe balance i Rigshospitalets økonomi for det kommende år, og det er bestemt min opfattelse, at der er bred enighed i Folketinget om, at det også er noget, som bør ske.

Erling Oxdam (V):

Jeg siger tak for svaret. Jeg fik bl.a. det ud af det, at der endnu ikke er balance i Rigshospitalets økonomi, og det er jo det, der gør borgerne i Københavns og Frederiksberg Kommuner nervøse, for hvor skal pengene komme fra, hvis der fortsat er et underskud?

Jeg fik sådan set ikke svar på mit oprindelige spørgsmål, nemlig om man havde samlet alt op i

1993 med de 220 mio. kr., som blev kaldt et akkumuleret underskud. Jeg synes, det ville være interessant at få at vide, om den efterfølgende udvikling – som altså er blevet kritiseret af Rigsrevisionen – viser, at der i virkeligheden forelå et større underskud dengang, og det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

Tove Fergo (V):

Jeg vil godt fortsætte, hvor hr. Erling Oxdam slap.

Der var indgået en aftale mellem staten og Rigshospitalet for perioden 1993-1996, og midt i den periode blev Rigshospitalet overdraget til Hovedstadens Sygehusfællesskab, altså de københavnske og frederiksbergske skattedydere. Aftalen mellem staten og Rigshospitalet gik bl.a. ud på, at der skulle spares 315 mio. kr. i løbet af den 3-årige periode. De 2 første år kom der statusrapporter, og besparelserne fulgte planen, men det sidste år kom der ingen statusrapport, og der var tilsyneladende heller ikke nogen besparelser, som der skulle være ifølge planen.

Jeg vil godt spørge ministeren: Var det en ordentlig forretning, en ordentlig virksomhed, staten overdrog til de københavnske og frederiksbergske skattedydere, da man overdrog Rigshospitalet i forbindelse med dannelsen af Hovedstadens Sygehusfællesskab?

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Vi har jo for nylig drøftet alt det her meget grundigt i et samråd, men jeg vil godt gentage mine oplysninger fra den dag.

Det er sådan, at de rationaliseringer, man havde sat sig for at foretage, blev realiseret i 1993 og 1994, og det skete først og fremmest gennem nogle initiativer på de tværgående serviceområder. Derimod skete der i de 2 første år ingen væsentlige rationaliseringer på de kliniske afdelinger, og det hænger måske sammen med, at de investeringer, der skulle gøre rationaliseringerne mulige, blev udskudt, bl.a. fordi man ville afvente den nye centerstruktur, som så mange efterlyste. Ydermere fik hospitalet i disse år også nogle stigende indtægter, som det som statsvirksomhed havde mulighed for at beholde og bruge.

Sammenlagt betød disse forhold, at hospitalet havde et betydeligt økonomisk overskud i de 2 år, dels fra udskudte investeringer og udviklingsprojekter, dels fra den ordinære drift. Som det fremgår af Rigsrevisionens rapport, havde hospitalet i 1993 og 1994 et samlet overskud på